

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 4. októbra 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **R. H.**, pre pokračovací zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 20. októbra 2009, sp. zn. 3 To 47/2009, podľa § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., takto

r o z h o d o l :

I. Uznesením Krajského súdu v Nitre z 20. októbra 2009, sp. zn. 3 To 47/2009, a konaním, ktoré mu predchádzalo

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 319 Tr. por. (zákon č. 301/2005 Z. z. účinný od 1. januára 2006), § 38 ods. 1, § 138 písm. e/ a § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. (zákon č. 300/2005 Z. z. účinný od 1. januára 2006) **v neprospech** obvineného R. H..

Napadnuté uznesenie krajského súdu **s a z r u š u j e.**

Z r u š u j e s a aj rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 2. júla 2009, sp. zn. 1 T 97/2007.

Z r u š u j ú s a aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Nové Zámky **p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

II. Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. obvineného R. H., nar. X.X., trvale bytom H., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu v Želiezovciach **n e b e r i e d o v ä z b y a p r e p ú š ť a h o** z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 2. júla 2009, sp. zn. 1 T 97/2007, bol obvinený R. H. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a pokračovacieho prečinu poškodzovania cudzej veci spolupáchatelstvom podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 28. apríla 2006 v presne nezistenom čase od 7.00 hod. do 11.00 hod. v obci S. č. X., okres N. Z., po predchádzajúcej dohode s obžalovaným M. H. potom, čo zistil, že v rodinnom dome č. X. sa nenachádza žiadna osoba, obžalovaný R. H. strážil na ulici a obžalovaný M. H. na rodinnom dome nezisteným spôsobom a predmetom vypáčil dvere vedúce do suterénu domu a z priestorov domu odcudzili jeden náramok zo žltého kovu o dĺžke 20 cm, prepletaného v tvare písmena S, náramok zo žltého kovu o dĺžke 20 cm, v tvare do seba zapadajúcich kosoštvorcov, pečatný pánsky prsteň s vygravírovanými písmenami IB, dva kusy slzy s hornou časťou gravírovanou, dámsky prsteň zo žltého kovu s očkom zelenej farby s kombináciou červeného kovu, dámsky prsteň zo žltého kovu v tvare mašličky, dámsky prsteň zo žltého kovu s kameňom ružovej farby, dámsky prsteň zo žltého kovu v tvare prekrížených listov vo farbe bledšej a tmavšej, dámsky prsteň zo žltého kovu s úzkym tvarom, čím bola poškodenému I. B., trvale bytom S. spôsobená škoda vo výške

25.890,- Sk (859,39 Eur) na odcudzených predmetoch a poškodením zariadenia škoda vo výške 8.400,- Sk (278,83 Eur),

2/ dňa 3. mája 2006 asi o 13.30 hod. v obci U., po predchádzajúcej dohode po tom, čo si s M. H. vytipovali dom, obžalovaný R. H. zostal strážiť na ulici, obvinený M. H. preliezol oplotenie, vnikol na pozemok, odistil kovovú výstuž vchodovej bránky, túto pootvoril a prešiel do zadnej časti domu, kde nezisteným spôsobom a predmetom poškodil dvojitú sklenenú výplň plastového okna na kuchyni po pravej strane od vchodových dverí, okno otvoril, vošiel dovnútra, prehľadal miestnosti, porozhádzoval zariadenie a veci a z priestorov kuchyne z peňaženky odcudzil 2.000,- SK a z obálky sumu 6.000,- Sk, z ďalšej obálky sumu 2.520,-Sk a z priestorov obývačka z keramickej misky odcudzil pánsku obrúčku zo žltého kovu s gravírovaním v strednej vrchnej časti, prsteň zo žltého kovu s bielymi kameňmi znázorňujúcimi kvet, dámsky náramok zo žltého a červeného zlatu znázorňujúce striedajúce sa slzičky o dĺžke asi 15 cm, prívesok zo žltého kovu- písmeno J, poškodenú pánsku retiazku z červeného kovu o dĺžke 35 cm, ktoré veci odniesli na nezistené miesto a pre poškodenú J. V., bytom U., spôsobili škodu na odcudzenej finančnej hotovosti vo výške 10.520,- Sk (349,20 Eur) škodu na odcudzených veciach vo výške 8.930,- Sk (296,42 Eur) a na zariadení škodu vo výške 3.100,- Sk (102,90 Eur).

Za to mu bol podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava zo 14. februára 2007, sp. zn. 5 T 243/05, vo vzťahu k odsúdenému R. H., nar. X., ktorý nadobudol právoplatnosť 5. apríla 2007 a výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 29. januára 2008, sp. zn. 1 T 30/08, ktorý nadobudol právoplatnosť 19. februára 2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd s nárokom na náhradu škody odkázal poškodeného I. B., nar. X., bytom S. a poškodenú J. V., nar. X., bytom U. na občianske súdne konanie.

Na podklade odvolania obvineného R. H. a okresného prokurátora v Nových Zámkoch proti prvostupňovému rozsudku, Krajský súd v Nitre uznesením z 20. októbra 2009, sp. zn. 3 To 47/2009, podľa § 319 Tr. por. obidve odvolania ako nedôvodné zamietol.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 20. októbra 2009, sp. zn. 3 To 47/2009, podal **generálny prokurátor Slovenskej republiky** (ďalej len „generálny prokurátor“) **písomným podaním z 19. apríla 2010** (doručenom súdu prvého stupňa 26. apríla 2010) **dovolanie**.

Dovolateľ sa ním domáhal zrušenia uznesenia Krajského súdu v Nitre z 20. októbra 2009, sp. zn. 3 To 47/2009, s tým, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona v neprospech obvineného v ustanoveniach, o ktoré sa podané dovolanie opiera. Zároveň navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Nové Zámky z 2. júla 2009, sp. zn. 1 T 97/07, a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pochybenie Okresného súdu Nové Zámky vidí v tom, že na rozdiel od obžalobného návrhu, v ktorom boli konania obvineného právne kvalifikované okrem iného aj ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., právne posúdil podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., hoci „vlámanie“ je zákonným znakom tohto prečinu podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v dôsledku čoho bol obvinenému R. H. uložený neprimerane vysoký trest odňatia slobody. Krajský súd v Nitre bez výhrad prevzal právnu kvalifikáciu konania obvineného R. H. tak, ako ju upravil okresný súd, so zmenou právnej kvalifikácie sa stotožnil a rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil.

Dovolateľ poukázal na to, že v ustanovení § 212 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. ide o dve samostatné základné skutkové podstaty trestného činu krádeže, ktoré majú samostatne

vyjadrené tak objektívne, ako aj subjektívne znaky základnej skutkovej podstaty a predstavujú rovnako závažné trestné činy. Kvalifikovanými skutkovými podstatami vo vzťahu k obom odsekom sú odseky 3 až 5 uvedeného ustanovenia.

V tejto súvislosti ďalej uviedol, že za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. je potrebné posudzovať úmyselné konanie páchatel'a smerujúce k zmocneniu sa cudzej veci v úmysle odňať túto z dispozície vlastníka a nakladať s ňou ako s vlastnou za predpokladu, že svojím konaním spôsobí škodu nie malú, t. j. v čase skutku 8 000 Sk (v súčasnosti 266 eur). K naplneniu citovaného odseku dôjde, pokiaľ spôsobená škoda nedosiahne výšku škody väčšej, ktorá sa rovná sume 80 000 Sk (2 660 eur) a ktorá zakladá právne posúdenie podľa kvalifikovanej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. bude páchatel' postihnutý bez ohľadu na výšku spôsobenej škody za predpokladu, že si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní niektorým zo spôsobov taxatívne uvedených v písm. a/ až f/. Dovolateľ preto nesúhlasil so stanoviskom Krajského súdu v Nitre, v zmysle ktorého k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. dôjde len vtedy, ak výška škody nedosiahne sumu 8 000 Sk (266 eur) a v prípade, že je škoda v sume 8 000 Sk (266 eur) a viac, je potrebné konanie páchatel'a, ktorý sa dopustil trestného činu krádeže vlámaním, posúdiť podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. Vychádzajúc z názoru, že v § 212 ods. 1 a ods. 2 ide o dve samostatné základné skutkové podstaty, ktoré predstavujú rovnako závažné trestné činy, je potrebné pre nich zhodne určiť aj hornú hranicu spôsobenej škody, ktorá v oboch prípadoch neprevyšuje sumu 80 000 Sk (2 660 eur). Ak teda došlo ku škode nižšej ako 80 000 Sk (2 660 eur), konanie páchatel'a trestného činu krádeže vlámaním, je potrebné posúdiť podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Krajský súd v Nitre svojím postupom nerešpektoval existenciu predmetnej základnej skutkovej podstaty a porušil ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák., pretože na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu („vlámanie“) nemožno prihliadnuť ako na okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Ustanovenie § 212 ods. 4 Tr. zák. je totiž kvalifikovanou skutkovou podstatou aj k § 212 ods. 2 Tr. zák. a pri aplikácii § 138 písm. e/ Tr. zák. by došlo k prelomeniu tejto zásady. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 82/2003).

Dovolateľ tiež konštatoval, že okresný, aj krajský súd posúdili konanie obvineného aj ako trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pričom prokurátor toto konanie posúdil iba podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. Tu však dovolateľ vyslovil presvedčenie, že takýto postup obidvoch súdov bol v súlade so zákonom, a preto nebol porušený zákaz dvojitého pričítania tej istej okolnosti uvádzaný v § 38 ods. 1 Tr. zák., ktorý platí len pri posudzovaní tej istej okolnosti v rámci skutkovej podstaty toho istého trestného činu. Pri jednočinnom súbehu viacerých trestných činov je totiž možné kvalifikovanú skutkovú podstatu použiť u každého zo zbiehajúcich sa trestných činov.

Pochybenie okresného súdu však vidí v tom, že obvineného neupozornil na zmenu právnej kvalifikácie trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Na záver dovolateľ poznamenal, že v dôsledku nesprávnej právnej kvalifikácie musel súd obvinenému podľa trestnej sadzby kvalifikovanej skutkovej podstaty uložiť neprimerane vysoký trest odňatia slobody, čo bolo výrazným posunom rozhodovania v neprospech obvineného.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie generálneho prokurátora na vyjadrenie obvinenému R. H. a poškodeným I. B. a J. V..

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po prerokovaní veci na neverejnom zasadnutí v súlade s ust. §567j ods. 2 Tr. por. v spojení s § 382a Tr. por. účinnými od 1. septembra 2011 a preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné, nakoľko ním uplatnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade

naplnený bol, pretože skutkom v bodoch 1/ a 2/ nezodpovedá právna kvalifikácia pokračovacieho zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a zároveň boli nesprávne použité hmotnoprávne ustanovenia § 38 ods. 1 a § 138 písm. e/ Tr. zák.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/).

Treba uviesť, že dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok v zmysle tohto ustanovenia, je určené k náprave právnych pochybení vo veci samej, pokiaľ tieto pochybenia spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva, nie však z hľadiska procesných predpisov. **Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo že išlo o iný trestný čin.**

Najvyšší súd vychádza z toho, že tento dovolací dôvod súvisí s nesprávnou aplikáciou zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav, ktorým je dovolací súd viazaný, prípadne nesprávnej aplikácie iných noriem hmotného práva. Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. len z toho hľadiska, **či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu.**

Podstatou správnej právnej kvalifikácie teda je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie citovaného dovolacieho dôvodu.

Vychádzajúc z tejto právnej úpravy dovolací súd skúmal, či zistený skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný, teda či skutok napĺňa znaky skutkovej podstaty daného

trestného činu a či nedošlo k porušeniu iných ustanovení trestnoprávneho charakteru (napr. či neexistujú dôvody vylučujúce protiprávnosť skutku, zánik trestnosti a pod.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že **skutok právoplatne ustálený súdmi v pôvodnom konaní nebol správne právne kvalifikovaný, pretože nenapĺňa všetky zákonné znaky pokračovacieho zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák.** Tým je odôvodnený záver, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa sú založené na nesprávnej právnej kvalifikácii zisteného skutku, a preto v danom prípade ide o naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a

a) čin spácha vlámaním,

b) bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia,

c) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe,

d) takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom,

e) čin spácha na veci, ktorej odber podlieha spoplatneniu na základe osobitného predpisu, alebo

f) bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) a spôsobí ním značnú škodu,

b) závažnejším spôsobom konania,

c) na mieste požívajúcom pietu alebo všeobecnú úctu alebo na mieste konania verejného zhromaždenia alebo obradu,

d) na veci, ktorá požíva ochranu podľa osobitného predpisu, alebo

e) tým, že taký čin zorganizuje.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

V ustanoveniach § 212 ods. 1 a § 212 ods. 2 Tr. zák. tak, ako na to správne poukázal dovolateľ, sú obsiahnuté dve samostatné základné skutkové podstaty trestného činu krádeže a v ustanoveniach § 212 ods. 3, ods. 4 a ods. 5 Tr. zák. už ide o kvalifikované skutkové podstaty trestného činu krádeže, pričom o trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. ide vtedy, ak si páchatel prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, a zároveň svojím konaním naplní niektorý zo zákonných znakov uvedených v písm. a/ až f/, a to bez ohľadu na výšku spôsobenej škody, ktorej horná hranica však nesmie v oboch prípadoch presiahnuť sumu 2 660 eur.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 138 Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu

a) so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157,

b) po dlhší čas,

c) surovým alebo trýznivým spôsobom,

d) násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy,

e) vlámaním,

f) l'sťou,

g) využitím tiesne, neskúsenosti, odkázanosti alebo podriadenosti,

- h) porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona,
- i) organizovanou skupinou, alebo
- j) na viacerých osobách

Podľa § 122 ods. 4 Tr. zák. trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľst'ou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej poukazuje na to, že trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. sa páchatel' dopustí, ak si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, a takéhoto konania sa dopustí niektorým so spôsobov vymedzených v ustanovení § 138 písm. a/ až j/ Tr. zák. s výnimkou písm. e/ (trestný čin spácha „vlámaním“), ktorý predstavuje zákonný znak základnej skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a na ktorý v zmysle § 38 ods. 1 Tr. zák. už nemožno prihliadať.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zák. totiž vyplýva, že pri konkurencii okolností, ktoré môžu byť súčasne zákonnými znakmi základnej skutkovej podstaty, kvalifikovanej skutkovej podstaty, ale tiež okolnosťami poľahčujúcimi, priťažujúcimi alebo okolnosťami odôvodňujúcimi použitie nižšej alebo vyššej trestnej sadzby, sa vychádza zo zásady, podľa ktorej má prednosť použitie určitej okolnosti len ako kvalifikačného znaku základnej skutkovej podstaty pred jej iným použitím. **Určitú okolnosť ako prísnejší kvalifikačný znak možno použiť len vtedy, ak takáto okolnosť nie je obsiahnutá v základnej skutkovej podstate.**

V posudzovanom prípade okresný súd na okolnosť, ktorá je zákonným znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. („vlámanie“), prihliadol aj ako na okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby, v dôsledku čoho konanie obvineného právne kvalifikoval podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. pri aplikácii § 138 písm. e/ Tr. zák. ako osobitného kvalifikačného pojmu, čo je v rozpore so zákonom a toto pochybenie nenapravil ani odvolací súd.

Pokiaľ ide o dovoláciu námietku generálneho prokurátora, že zo strany okresného súdu nedošlo k upozorneniu na zmenu právnej kvalifikácie, túto je možné jednoznačne vyvrátiť, nakoľko zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 30. októbra 2008 (č. 1. 393), ktoré sa uskutočnilo v prítomnosti prokurátora, obvineného R. H., jeho obhajcu a poškodeného, vyplýva, že súd upozornil na zmenu právnej kvalifikácie skutkov, ktoré môžu byť právne posúdené podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b./ Tr. zák. a § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák.

Na záver dovolací súd konštatuje, že v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia došlo potom k pochybeniu aj pri rozhodovaní a ukladaní súhrnného trestu okresným súdom, nakoľko v dôsledku použitia nesprávnej právnej kvalifikácie trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. súd vychádzal z nesprávnej trestnej sadzby.

Podľa § 382a Tr. por. dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1.

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por., vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší, hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Podľa § 391 ods. 1 Tr. por. orgán, ktorému bola vec prikázaná, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd, a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie dovolací súd nariadil.

Podľa § 391 ods. 2 Tr. por. ak bolo napadnuté rozhodnutie zrušené len v dôsledku dovolania podaného v prospech obvineného, nemôže v novom konaní dôjsť ku zmene rozhodnutia v jeho neprospech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací z vyššie uvedených dôvodov vyslovil vo výroku rozsudku uvedené porušenie zákona v neprospech obvineného R. H., zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu, zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, a prikázal Okresnému súdu Nové Zámky, aby vec v rozsahu zrušenia znovu prerokoval a rozhodol.

K vráteniu veci okresnému súdu došlo preto, že vytýkané nedostatky súvisiace s nesprávnym právnym posúdením konania obvineného, v dôsledku čoho bol nesprávnym postupom pre výpočet trestnej sadzby pri ukladaní súhrnného trestu uložený neprimerane vysoký trest, majú svoj pôvod na súde prvého stupňa.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

Podľa § 380 ods. 3 Tr. por. sa dĺžka trvania väzby podľa odseku 2 posudzuje samostatne a nezávisle od väzby v pôvodnom konaní.

V zmysle § 72 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sa rozhodnutím o väzbe rozumie aj rozhodnutie o nevzatí do väzby.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený R. H. v súčasnosti vykonáva na základe rozhodnutia, ktoré sa týmto rozhodnutím zrušuje, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce. Keďže v štádiu trestného stíhania nie sú dané dôvody väzby a trest, ktorý by mu mohol byť uložený rozsudkom okresného súdu, by bol neprimeraný vzhľadom na dĺžku doterajšieho obmedzenia osobnej slobody, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že obvineného neberie do väzby a prepustil ho z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 4. októbra 2011

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Monika Ivančíková